

Regnskabet saa klart og anskueligt som muligt, idet jeg selvfølgelig ikke kan have anden Hensigt end netop den at tilvejebringe en saa stor Klarhed og Anskuelighed som mulig i Regnskabet. Skjøndt jeg derhos paa en vis Maade maa indrømme, at det ærede Medlem har Ret, naar han taler om „Fictioner,“ idet det jo er Landstransactioner, om jeg saa maa kalde det, der ere foregaaede, saa maa jeg dog fremhæve, at det ingenlunde kan siges, at man her kun har at gjøre med fingerede Størrelser. Det ærede Medlem veed jo, at Prisen 96 for en 4% Obligation paa 100 Rd. er den Præis, der er fastsat i Contracten med Entreprenøren for Jernbaneanlægene, og den maatte altsaa forekomme i en af Beregningerne, ligesom den virkelige Præis fremdeles maatte findes i en anden. Skjøndt jeg, som sagt, ikke benægter, at det hele Forhold mulig kunde have været fremstillet paa en mere passiv Maade, end skeet er, saa kan jeg derfor ikke give det ærede Medlem Ret i, at det kun er gennem en Række af Fictioner, at det hele Resultat er fremkommet. Thi vel er det ikke fremkommet gennem en Række af Salg i det samme Moment, hvori Betalingen skee, men hvad han kalder Fictioner, er Noget, som har været virkelig berettigede og nødvendige Factorer i Beregningen. — Hvad nu dernæst selve Transactionerne angaaer, da er det ganske rigtigt, at man i Løbet af 18^{66/67} har ordnet Sagen paa tre forskjellige Maader. Jeg haaber imidlertid, at saavel det ærede Medlem som det ærede Thing netop i, hvad der saaledes er foregaaet, ville see en Bestræbelse fra Finantsministerens Side for, at Modparten ikke skulde gaae af med hele Fordelen. Naar Modparten ikke har villet gaae ind paa de Conditioner, som jeg for det Tidrum, hvormed der var Tale, fandt antagelige, har jeg nemlig altid mødt ham med det Svar: Ja, saa kunne De faae Deres Betaling i Overensstemmelse med Contracten. Dette vil ogsaa fremgaae af det foreliggende Regnskab. Men jeg vedgaaer ved Siden deraf, at jeg ikke har troet det enten billigt eller forstandigt at presse Forholdet paa den Maade, at der deraf absolut maatte resultere et Tab for Entreprenørerne, der iøvrigt udførte deres Arbejde paa en fuld-

kommen tilfredsstillende Maade for den, der skulde modtage samme. Der laa heri en Opfordring for mig til heller ikke i Henseende til Betalingsvilkårene, naar de dog blot kunde ordnes til nogen Fordeel for Statskassen, at gaae frem paa en saadan Maade, at man tvang Entreprenørerne til at søge deres Fordeel paa anden Maade, nemlig ved at levere et flattere og ringere Arbejde. Det er selvfølgelig, at Entreprenørerne ere Menneker med Forstand, der kunne regne ligesaa godt som jeg eller maaskee endnu bedre. Men netop fordi Forholdet er saaledes, er det nødvendigt at handle med dem paa den Maade, hvorpaa Mænd, der handle om store Ting, overhovedet behandle hinanden, saa at man altsaa søger at vinde et Resultat, der kan finde sit Forsvar fra begge Sider. Det har selvfølgelig været Entreprenørerne fuldkommen saa godt bekendt som mig, at det Betalingsmiddel, som de vare pligtige at modtage, var flattere for dem end fgl. 4 pCt. Obligationer, og derfor er det ogsaa altid blevet brugt som en Trusel, naar de vilde høre deres Fordringer høiere, end jeg fandt det overensstemmende med Statskassens Tarv at gaae ind paa, at de kunde faae deres Betaling i disse Papirer. Men paa den anden Side har Finantsministeren ikke kunnet overse, at det er en Fiction og altid har været det, naar man har bildt sig ind, at de contractmæssige Obligationer kun skulde komme til at gaae i London. Resultatet har jo tværtimod været det, at de ere gaaede herhjemme og have fyldt wort. Pengemarked, og Finantsministeren maatte altsaa see at gjøre Noget for at standse den Overfyldning, som de vilde foranledige, idet de, som sagt, ikke kunde gaae andre Steder. — den samme Gene, der jo handt Entreprenørerne. Det ligger klart for Die, deels at den Ubequemmelighed, der er forbunden med disse Obligationer, navnlig den, at Renten af dem kun betales i London, maa trykke Præisen paa dem, og deels, at de, atter, idet de give den samme Rente som de 4 pCt. danske Obligationer, ligeledes ville trykke Præisen paa disse sidste. For Statsgjælden synes det i og for sig ligegyldigt, om Staten udgiver 4 pCt. dansk- engelske eller 4 pCt. danske Obliga-